

Omfærdigheder kan jeg ikke indse, at der for dette Thing er nogen Tvivl til for Principets Skyld at vedtage et Vædringsforslag som dette, hvorfor jeg fremdeles tillader mig at fraraade dets Vedtagelse.

Sable: Jeg har begjært Ordet for at udtale et Par Bemærkninger, navnlig overfor de Udtalelser, som nu ere komne til Orde fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen). Jeg vilde sætte Pris paa, om det kunde blive Stil hos os, at der her i denne Sal ikke fandtes Medlemmer, der ved Drøftelsen af vore Forslag altid kom med Betyndninger til, at de, naar vi stemte saaledes, ikke vilde blive vedtagne i det andet Thing. Kunne vi ikke blive enige om at lade den Slags Udtalelser blive saa sjældne som mulig her i dette Thing? Thi vi ere valgte til at sidde i Folkethinget, og til at afstemme saaledes, som Folkethinget skal stemme, men vi ere ikke valgte til at sidde i Folkethinget som Talsmand for Landstinget. Dette var den ene Bemærkning, som jeg vilde tillade mig at gjøre, og jeg tror, at vore Forhandlinger vilde vinde i Frugtbarhed ved at forudsætte om det andet Thing i den anden Fløi af Slottet, at de tage velvilligt Hensyn til os, naar vi stemme, og virke saaledes, som vi ere kaldede til at virke. Dette tror jeg vil blive Følgen, naar vi forudsætte Alle som en Helhed, at vi skulle tage Hensyn til Sagen, saaledes som vi ere valgte til at gjøre det. — Den anden Bemærkning, jeg vil gjøre, var lige overfor en Sætning, som den ærede Minister indtalte, nemlig at man dog endelig ikke maatte fordrø, at naar han har forelagt et Forslag, som blev aldeles forandret i Udvalget, der saa skulde paahvile ham en vis bestemt Pligt med Hensyn til det. Det forekommer mig, at man her taler om to aldeles forskellige Ting. Jeg kan nemlig ikke tænke mig Sagen anderledes, end at naar en Loldtarif bliver forelagt dette Thing, maa et Udvalg eller detses Flertal have Ret til at foretage de Forandringer, som det finder rigtige; dette er et Udvalgs Sag, og enhver Minister, der vil stille sig paa det rigtige Standpunkt, maa være forberedt paa, at der kan blive truffet meget store Forandringer med Hensyn til det Forslag, han har forelagt. Vil Ministeren stille sig paa det rigtige Standpunkt, og vil han se nøie til det tænkelige Udfald af Afstemningerne, saa vil han ogsaa vide, at han kan blive nødt til at foretage Forandringer. Men den ærede Formand for Loldudvalget har, som det forekommer mig, saa tydelig og klart udtalt, hvorledes Stillingen er, den nemlig, at

naar man har et Finantsudvalg nedsat, og ved Siden deraf nedsetter et Loldudvalg til at drøfte Loldsafterne, saa er det ikke Loldudvalgets Sag at overvære hele den finansielle Stilling, og den ærede Minister sagde jo ogsaa meget rigtigt kun, at Loldudvalgets Medlemmer vel maatte kunne have saa meget Overblik over hele den finansielle Stilling, at de kunde have gjort det; men jeg troede aldrig, at en Minister, som ellers paabe-ræber sig, at han er saa gammel i Forretningerne her, vilde sige, at et Loldudvalg er det, der i Loldbloven skal optage andre finansielle Love, saaledes som det her vilde ske, naar man i en Loldlov vedtog en Indkomstskat. Dette er dog noget af det Mærkeligste, jeg nogeninde har set. Nu skal jeg gaa over til at tale fra et Standpunkt, som jeg glæder mig ved at indtage i denne Sag. Eftersom jeg forudsætter, at der, under heldige Omstændigheder, er et vist velvilligt Forhold imellem den ene og den anden Fløi af de to Dele af Slottet, saaledes vil jeg ogsaa glæde mig ved en Tanke, som mulig kunde udbrede en mild Stemning over det hele Thing. Jeg vil nemlig sætte mig ind i den nuværende Ministers egentlige Sindsstemning, og saa vil jeg sige ved denne Afstemning. Jeg kan saa godt forstaa, at efter Alt, hvad der her er foregaaet i mange Aar, trænge vi, efter at Rigsraadet har vedtaget en Loldtarif, til at faae en ganske anden Loldtarif, og derfor vil det indelig glæde mig, at jeg kan være Medskab til at indkomme det nuværende Folkething efter saa mange Aars Forløb med at foretage saadanne Medtættelser. Vel tænkte jeg mig ikke, at de skulde blive saa store, som Udvalget har foreslaet, og der kan jo muligvis gjøres nogle Forandringer, men jeg skal gjøre mig en Forneelse af at indkomme det ærede Udvalgs Flertal med at løse Dørling for disse Medtættelser, og jeg skal ise dermed, idet jeg nemlig gaar ud fra, at det maa være mig en Behagelighed at handle i Overensstemmelse med Udvalgets og Thingets Flertal, navnlig i finansielle Spørgsmaal. Saaledes tænkte jeg mig, at der kunde falde milde Solstråler fra den ene og fra den anden Side ind over Forhandlingerne, og naar jeg ser den hele Sag saa korrekt som muligt, nemlig at Loldudvalget røgter sin Gjerning, Finantsministeren sin Gjerning og Finantsudvalget sin Gjerning, saa haaber jeg, at vi kunne gaa til denne Afstemning med den største Frihed, og jeg vil kun bemærke, at den egentlige Krone paa det Hele vilde være, om den ærede tidligere Finantsminister vilde sige: Jeg erkjender rigtignok ogsaa, at jeg, som saa længe har syleset med finant-